

„NAŠA KNJIGA“.

PRILOGA „LJUBLJANSKEMU ZVONU“.

Leto I.

V Ljubljani, meseca maja 1917.

Štev. 1.

Kaj hočemo z „Našo knjigo“?

Da dvigne slovensko knjigotrštvo in ustvari stik med občinstvom in knjigotržcem, je začel l. 1900 L. Schwentner izdajati »Slovensko knjigarno«, ki je izhajala kot priloga »Ljubljanskemu zvonu« štiri leta. To knjigotrško glasilo je seznanjalo naše občinstvo predvsem s publikacijami slovenske književnosti in je bilo potrebno v interesu uspešnega razvoja našega knjigotrštva in s tem tudi slovenske književnosti, »ker to oboje je v najtesnejši zvezi in drugo na drugo odkazano.« Poleg običajnih knjižnih naznanil je prinašal list tudi informativne članke. V to dobo spada izredna podjetnost našega ljubljanskega knjigotržca: začeli so izhajati zbrani spisi Janka Kersnika in Janeza Terdine; napravila sta prve korake v javnost Cankar in Župančič, izšle so Kettejeve Poezije, Aleksandrov - Murnove Pesmi in romance, Aškerc je razvijal izredno plodovitost, oglasili so se »Novi akordi« . . . Toda ta val navdušenja se je kmalu polegel, dokler ni mlajša generacija s potujočimi in javnimi knjižnicami zopet oživila zanimanja za slovensko knjigo tudi v širših slojih. In zdaj v vojnih letih so romale slovenske knjige v mnogoštevilnih izvodih na razne fronte, v vojaške bolnice in domove, kjer so bile našim bojevnikom često edina uteha. Da se spet založi naš knjižni trg z dobrim blagom, je prevzel knjižni odsek »Tiskovne zadruge« kljub izrednim težkočam važno nalogo, da oskrbi v prvi vrsti našim klasikom dostojne nove izdaje, ki naj bodo temelj in ponos naših privatnih in javnih knjižnic. Priloga »Naša knjiga« hoče predvsem seznanjati naše občinstvo s književnim delovanjem »Tiskovne zadruge« ter ga opozarjati na vse nove pojave na našem književnem trgu; bibliografski pregledi naj nudijo po možnosti popolno sliko o našem sodobnem književnem delovanju vseh panog. Posvečati hoče pozornost notranji in zunanji opremi knjig; vrste se naj opisi zanimivih književnih redkosti iz starejše dobe, v prilogi bodi kotiček tudi za naše bibliofile; poročala bo o delovanju naših knjižnic, odgovarjala na razna knjižna vprašanja in beležila desiderata. S tem upamo ustreči ljubiteljem slovenske knjige; od njih zanimanja in sodelovanja je odvisen obstoj »Naše knjige«. Naročniki »Ljubljanskega zvona« jo dobivajo brezplačno; izhajala bo v nedoločenih rokih, po možnosti vsaj štirikrat na leto.

NAŠA KNJIGA.

PRILOGA „LJUBLJANSKEMU ZVONU“.

Leto I.

V Ljubljani, meseca novembra 1917.

Štev. 3.

Publikacije „Tiskovne zadruge“.

Ko je »Tiskovna zadruga« zasigurala obstoj »Ljubljanskemu zvonu«, je sprejela v svoj razširjeni program izdajanje književnih del naših sodobnih pisateljev in prireditev novih izdaj slovenskih klasikov; najboljša dela iz svetovne književnosti se naj podajo našemu občinstvu v dovršenih prevodih; poljudno znanstvena knjižnica nas naj seznaja s kulturnim napredkom človeštva. Za prirodopisno vedo se osnuje poljudno znanstvena revija »Priroda« pod uredništvom prof. dr. P. Grošlja.

Izmed sodobnih pisateljev pokloni »Tiskovna zadruga« naši mladini v par tednih Fr. Milčinskega knjigo »Tolovaj Mataj in druge slovenske pravljice«, ki jo je opremil Iv. Vavpotič s 15 krasnimi risbami. Knjiga se naroča do 10. decembra t. l. pri »Tiskovni zadrugi« za 4 K 70 v; v knjigarnah se bo prodajala za 5 K 20 v in z 10% knjigotržne draginjske doklade.

Priprave za izdajo slovenskih klasikov so v najlepšem tiru. Dr. Iv. Prijatelj je uredil po načelih, ki jih je razvil v dveh člankih v »Naši knjigi«, novo izdajo »Jurčiča«. Vsakemu zvezku je dodan spredaj literaren uvod, na koncu pa literarno zgodovinske opombe. — »Tiskovna zadruga« si je pridobila lastninsko pravico za novo izdajo Stritarjevih spisov, ki jih uredi istotako dr. Prijatelj; pripravljen je I. zvezek, obsegajoč pesmi, med njimi je kakih 60 novih. — Levčevi spisi in njega znamenita korespondenca bodo obsegali najmanj pet knjig. — Dr. Ivan Tavčar je prepustil »Tiskovni zadrugi« vse svoje leposlovne spise, in slednjič je postala zadruga lastnica literarne zapuščine Fr. Maslja-Podlimbarskega.

Prva knjiga prevodov prinese za prihodnjo Veliko noč Dostojevskega »Bese«, ki jih je poslovenil Vlad. Levstik, druga priobči v Zalarjevem prevodu Jiráskova »Filozofsko historijo«, za tretjo prevaja Fr. Albrecht zvezek Slovakov: Hurbana, Kukučina in dr.

Podrobni načrt za poljudno znanstveno knjižnico se bo izdelal s pomočjo pisateljev-strokovnjakov, ki so že obljubili podjetju svoje sodelovanje.

